

Í FÓTASPORUM LUTHERS

At læra um uppruna er

Sagt verður um Luther, at hann týddi Nýggja Testamentið úr frummálinum eftir einans 10-11 vikum og við teimum vánaligu umboðum, ið tá vóru, má hetta arbeiðið sigast at vera eitt meistaraverk

Orð: Vilmund Jacobsen
Myndir: Nes Prestagjald

Mikumorgunin hin 10. mai fór eitt ferðalag á 119 fólk úr Føroyum við kós móti Leipzig í Týsklandi.

Hetta vóru fólk, sum ynsktu at gera eina ferð, har tey finga høvi at ganga í fótasporum Luthers.

Orsøkin til ferðina er, at tað í oktober í ár verða liðin 500 ár, síðan Luther byrjaði reformatiónina, nevniliga hin 31. oktober í 1517.

Í Føroyum plaga vit at siga, at skifti frá katólskari til lutherska trúgv - trúbotin - fór fram í umleið 1540.

Ein sløk helvt av teimum, sum vóru við á ferðini til Týsklands, komu úr Eysturoy, og annars vóru fólk kring um landið við á ferðini.

At læra sín uppruna

Tað var ein áheitan frá próvsti um at leggja høvdini í blot og finna upp á okkurt, nú hesin stóri merkisdagur - dagurin fyri reformatiónina og luthersku trúnnu - er so nær.

– Fólk høvdu høvi at tekna seg til ferðina, og eg haldi, nú ferðin er at enda komin, at hon eydnaðist væl.

Tað sigur Ovi Brim, prestur, sum saman við Símun Hammer, Dagbjørt Ólavsdóttir Hansen og Odvør Harryson líka sum vóru fyriskiparar av ferðini.

Øll, sum vóru við á ferðini - Í fótasporum Luthers - mundu vera samd um, at tað var nakað heilt serstakt at ferðast og ganga í tí umhvørvi, har teir allir, Luther, Melancton, Bugenhagen og Cranach, livdu og virkaðu.

– Ikki minst áhugavert var at hoyra um røsku, vælskipaðu og arbeiðssomu konu Luthers, Katharinu von Bora, sum var manni sínum ein ógvuliga dyggur stuðul í øllum hansara arbeiði.

Luther var sera virkin

Ovi Brim heldur fyri, at tað at læra sín uppruna at

kenna, ikki minst er at læra seg sjálvan betri at kenna.

Hann vísir á, at reformatørarnir peikaðu á Jesus Kristus sum heimsins frelsara og høvdu biblíuna sum avgerandi myndugleika í lívi og læru.

– Millum mongu upplívilsini á ferðini var hugvekjandi at síggja arbeiðsrúmið hjá Luther í Wartburg, har hann eitt nú týddi Nýggja Testamentið til týskt - týska fólkinum og mongum øðrum til signingar og frelsu.

Sagt verður um Luther, at hann týddi Nýggja Testamentið úr frummálinum eftir einans 10-11 vikum og við teimum vánaligu umboðum, ið tá vóru, má hetta arbeiðið sigast at vera meistaraverk.

Luther legði seg eisini eftir einari týðing sum samsvaraði við týska málið, og hetta hevði við sær, at Nýggja Testamentið kundi lesast av øllum.

Føroysk gudstænasta

Sunnudagin 14. mai endaði føroyska ferðalagið í Mariukirkjuni í Wittenberg við føroyskari gudstænastu klokkan 17.

Tað var Ovi Brim, sum prædikaði. Mariukirkjan var sóknarkirkjan hjá Luther, og her hevði hann helst fleiri enn 2000 prædikur.

Heri Tróndheim og Una Hansen vóru deknar við gudstænastuna, og organistar vóru Símun Hammer, Max Højgaard og Suni Hansen.

Ovi Brim heldur fyri, at um vit skulu hava eitt satt trúbotarhátíðarhald til heystar, so eiga vit kortini ikki at peika á Luther, men á hin krossfesta og upprisna Jesus Kristus.

– Hetta undirstrikar altartalvan í Mariukirkjuni í Wittenberg, har oman fyri talvuna stendur skrivað: "Tí at annan grundvøll kann eingin leggja enn tann, sum lagdur er, og hann er Jesus Kristus, sigur Ovi Brim, prestur.

Tað er 10. mai, og flogferðin úr Føroyum er byrjað. Lagið er gott, og fólk eru spent

Hin 11. mai er ferðalagið í Eisleben. Vitjað verður, har Luther varð føddur og í Pæturskirkjuni, har Luther varð doyptur